

Eugeniusz Wilgocki, Ryszard Rogosz

Tądów Dolny, woj. sieradzkie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 14, 74-75

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Krzysztof Tunia. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Osada z II okresu epoki brązu.

Celem badań było rozpoznanie systemu umocnień obronnych odkrytych w 1979 r. w obrębie stanowiska kultury trzcinieckiej. W tym celu założono dwa wykopy o łącznej powierzchni 3,25 ara. W ich obrębie zlokalizowano 24 obiekty /wykop IV - 13 obiektów, wykop V - 11 obiektów/. Większość z nich stanowią pozostałości jam gospodarczych o kształcie ściętego stożka, poszerzających się ku dołowi. W wykopie V natrafiono na pozostałości rowu o innej jednakowej konstrukcji niż w ubiegłorocznym wykopie II /brak palisady/. W wyeksplorowanych obiektach oraz w warstwie kulturowej znalezione zostały materiały kultury trzcinieckiej - głównie ceramika i kości zwierzęce. Na uwagę zasługuje brązowy sztylecik zlokalizowany na wykopie V.

W obrębie humusu znaleziono nieliczne skorupy neolityczne, grupy tynieckiej /ceramika grafitowa/ oraz późnorzymskie /ceramika biaława/.

Uzyskane materiały złożono w Pracowni Archeologicznej w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

SUCHODÓŁ, gm. Rów
woj. płockie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

TĄDÓW DOLNY
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

P. P. Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Eugeniusz Wilgocki /autor sprawozdania/ przy współdziałaniu mgr Ryszarda Rogosza. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej i z okresu wczesnego średniowiecza /XII i I połowa XIII w./.

Przeprowadzono badania powierzchniowo-sondazowe, wiertnicze i wykopaliskowe. W wykopie archeologicznym o powierzchni 18 arów zadokumentowano i wyeksplorowano około 250 obiektów. Wstępna analiza materiałów pozwala wyróżnić osady: ludności kultury łużyckiej i z okresu wczesnego średniowiecza /XII i I połowa XIII w./.

obiektów "łużyckich" występują jamy gospodarcze, paleniska i budynki mieszkalne o konstrukcji słupowej. Liczny materiał ceramiczny pozwala datować osadę na IV/V okres epoki brązu.

Osadę wczesnośredniowieczną wyznaczają liczne paleniska oraz jamy gospodarcze i półziemianki. Kolisté paleniska zawierają bogaty materiał ceramiczny, a ponadto grociki żelazne, przęśliki i noże żelazne. W jednym z palenisk znaleziono stopione placki ołowiu. Obiekty każdej z osad rozrzucone są na całej powierzchni wykopu z tym, że osada ludności kultury łużyckiej zlokalizowana jest bardziej na południe od osady wczesnośredniowiecznej. Ponadto na stanowisku zlokalizowano pojedyncze obiekty kultury trzcnieckiej, przeworskiej i z okresu nowożytnego.

W najbliższych latach obiekt ulegnie likwidacji w związku z pracami prowadzonymi przy budowie zbiornika "Jeziorsko".

Badania na stanowisku 2 zostały w całości zakończone.

WIERZBICA
woj. radomskie
Stanowisko "Zełe"

patrz
paleolit i mezolit

WITÓW, gm. Koszyce
woj. kieleckie
Stanowisko I

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski

Badania prowadził dr Jacek Rydzewski, Finansował WKZ w Kielcach. Płaty sezon badań. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu.

W lipcu 1980 r. przeprowadzono na stanowisku I w Witowie ratownicze badania wykopaliskowe. Stanowisko I położone jest na potężnym cyplu wysoczyznowym, wcinającym się głęboko w widły Wisły i Szreniawy. Było ono znane już przed wojną, jednak pierwsze większe badania wykopaliskowe o charakterze ratowniczym podjęto w roku 1960 /S. Zemełka/, a następnie w latach 1961-1963 /J. Marciniak/, w związku z podjętą na wielką skalę eksploatacją żwiru. Wymienione akcje badawcze koncentrowały się w miejscu najbardziej zagrożonym, w bezpośrednim sąsiedztwie zwirowni. Stwierdziły one istnienie rozległej osady kultury łużyckiej, wczesnej fazy, być może obronnej, na co miałyby wskazywać odkrycie dwóch rowów, co do których wysuwano sugestie, że mogły mieć funkcję obronną. Poza zasięgiem tamtych badań pozostało jednak zakończenie cypla w formie tarasowatego stopnia, niższego w stosunku do miejsca, w którym znajdowała się zwirownia. Rozpoznanie sytuacji osadniczej w tej właśnie partii wzgórza było ce-